

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2CPr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614217580
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7614217580.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Stanislava Semanová, v spore žalobcu: P. X. I., O.. X.X.XXXX, Z. V. O. XXX/XX, F. B., právne zastúpený JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia 11/6 proti žalovanému: Reedukačné centrum, so sídlom Osloboditeľov 36, Spišský Hrhov, IČO: 00 163 376, právne zastúpený JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD. advokátom so sídlom v Košiciach, Južná trieda 28, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 13.10.2014 do 13.10.2017 v sume 26 504,38 Eur brutto s úrokom z omeškania

- vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 790,28 Eur brutto od 25.2.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 10 984,50 Eur brutto od 25.2.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.3.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.4.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.5.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.6.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.7.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.8.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,50 Eur brutto od 1.9.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 1 093,- Eur brutto od 1.10.2017 do zaplataenia,
  - vo výške 5 % ročne zo sumy 423,10 Eur brutto od 1.11.2017 do zaplataenia,
- všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieťa.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.10.2014 domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa XX.X.XXXX danej mu podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, určenia, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá a náhrady mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru.

2. Tunajší súd o žalobe rozhodol dňa 13.8.2018 čiastočným rozsudkom sp. zn. 2CPr/3/2014-439 tak, že určil, že výpoveď daná žalobcovi listom zo dňa XX.X.XXXX podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatná a pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá naďalej. Uvedený rozsudok bol potvrdený

rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoPr/1/2019-512 zo dňa 22.10.2019 a nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2019.

3. Predmetom ďalšieho konania tak bol nárok žalobcu na náhradu mzdy. Uznesením sp. zn. 2CPr/3/2014-597 zo dňa 9.3.2020 súd pripustil zmenu žaloby týkajúcu sa náhrady mzdy, v zmysle ktorej sa žalobca domáha od žalovaného náhrady mzdy za obdobie od 13.10.2014 do 13.10.2017 vo 22 864,63 Eur netto s príslušnými úrokmi z omeškania.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to oznámeniami o zložení a výške funkčného platu, potvrdením o nemocenských dávkach, výplatnou listinou, výpisom z účtu žalovaného a zistil nasledovne:

5. Žalobca bol zamestnaný u žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 5.7.1984 na dobu neurčitú. Listom zo dňa XX.X.XXXX dal žalovaný žalobcovi výpoveď pre nadbytočnosť. Táto výpoveď bola určená za neplatnú čiastočným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2CPr/3/20014-439 zo dňa 13.8.2018 v sporení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoPr/1/2019 zo dňa 22.10.2019.

6. Listom doručeným žalovanému dňa 13.10.2014 žalobca žalovanému oznámil, že trvá na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával.

7. Z oznámení o výške a zložení funkčného platu bolo zistené, že žalobca u žalovaného by dosiahol funkčný plat v období

- od 1.1.2014 vo výške 890,- Eur mesačne,
- od 1.1.2015 vo výške 935,- Eur mesačne,
- od 1.1.2016 vo výške 972,- Eur mesačne,
- od 1.9.2016 vo výške 1 030,50 Eur mesačne,
- od 1.9.2017 vo výške 1 093,- Eur mesačne.

8. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava zo dňa 31.5.2018 žalobcovi boli vyplácané nemocenské dávky spolu vo výške 4 024,20 Eur a to:

- za mesiac október 2014 v sume 556,90 Eur,
- za mesiac november 2014 v sume 539,- Eur,
- za mesiac december 2014 v sume 556,90 Eur,
- za mesiac január 2015 v sume 556,90 Eur,
- za mesiac február 2015 v sume 503,- Eur,
- za mesiac marec 2015 v sume 556,90,- Eur,
- za mesiac apríl 2015 v sume 539,- Eur a
- za mesiac máj 2015 v sume 215,60 Eur.

9. Žalovaný dňa 7.7.2015 vyplatil žalobcovi odstupné vo výške 4 675,- Eur brutto t.j. v sume 3 523,34 Eur netto.

10. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

11. Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

12. Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

13. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

14. Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, funkčný plat na účely tohto zákona je súčet tarifného platu, zvýšenia tarifného platu podľa § 7 ods. 7 a 8 a príplatkov určených mesačnou sumou podľa odseku 1 písm. c) až j), l), u) a v). Funkčný plat je aj plat pri vykonávaní inej práce alebo funkčný plat poskytovaný podľa § 30 ods. 3, § 32a ods. 1 a § 32b ods. 1 a 2.

16. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o mzde, je ňou plat podľa tohto zákona.

17. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku alebo o priemernej mzde, je ním funkčný plat podľa § 4 ods. 4 až 6, plat pri výkone inej práce alebo funkčný plat podľa § 30 ods. 3 priznaný zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

18. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak sa pri výpočte peňažných plnení vychádza podľa všeobecne záväzných právnych predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca, zisťuje sa tento zárobok z funkčného platu odpočítaním súm poistného na zdravotné poistenie, nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, príspevku na poistenie v nezamestnanosti, príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie a preddavku na daň z príjmov fyzických osôb vypočítaných podľa podmienok a sadzieb platných pre zamestnanca v mesiaci, za ktorý sa tento čistý funkčný plat zisťuje.

19. Podľa § 29 ods. 4 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri poskytovaní platu zamestnancom, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, zamestnávateľ neuplatní ustanovenia § 43 ods. 1 písm. d), § 96 ods. 3 a 5, § 118 ods. 2 až 4, § 119 ods. 2, § 120 až 122, § 122a ods. 2 až 4, § 122b ods. 2 až 4, § 123 ods. 2 a 3, § 124, § 127 ods. 1 až 3, § 128, § 134 a 135 Zákonníka práce.

20. Právoplatným rozhodnutím súdu bolo určené, že výpoveď žalovaného daná žalobcovi listom zo dňa XX.X.XXXX podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatná a pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá. Žalobca oznámil žalovanému, že trvá na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával a to listom doručeným žalovanému dňa 13.10.2014. Ak má mať oznámenie o trvaní na ďalšom zamestnávaní význam z hľadiska ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce, musí byť urobené najneskôr do rozhodnutia súdu o žalobe na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/180/2009 zo dňa 27. 10.2009), ktorá podmienka bola splnená. Vzhľadom k tomu žalovaný ako zamestnávateľ je povinný žalobcovi ako zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí žalobcovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní t.j. od 13.10.2014 do času, keď mu žalovaný ako zamestnávateľ umožnil pokračovať v práci. Nakoľko žalovaný neumožnil žalobcovi pokračovať v práci počas konania o

neplatnosti výpovede, žalobca má podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce nárok na náhradu mzdy minimálne v rozsahu 12 mesiacov, maximálne v rozsahu 36 mesiacov (rozhodnuté o neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo až dňa 13.8.2018) od uvedeného dňa.

21. Žalobca si uplatnil náhradu mzdy za obdobie 36 mesiacov. Ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce umožňuje znížiť, prípadne vôbec nepriznať zamestnancovi náhradu mzdy, ak celkový čas, za ktorý by sa mu mala poskytnúť náhrada mzdy presahuje dvanásť mesiacov. Súd môže náhradu mzdy primerane znížiť, prípadne vôbec nepriznať len výnimočne, a to v prípadoch, ak výkon práva požadovať náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, zaručeného ustanovením § 79 ods. 1 Zákonníka práce, by bol v rozpore s dobrými mravmi v zmysle čl. 2 Zákonníka práce (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/125/2018).

22. Podmienkou zníženia, resp. nepriznania náhrady mzdy nad 12 mesiacov je uplatnenie tohto nároku zamestnávateľom na súde v rámci konania, v ktorom zamestnanec uplatňuje nárok na náhradu mzdy v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru. Žalovaný v tomto konaní ponechal na úvahe súdu priznanie náhrady mzdy žalobcovi za obdobie 24 resp. 36 mesiacov.

23. Nepriznanie náhrady mzdy zamestnancovi za obdobie presahujúce 12 mesiacov prichádza do úvahy iba za predpokladu, že uplatnenie nároku zamestnanca na náhradu mzdy by bolo zneužitím práva na náhradu mzdy vyplývajúceho z ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce. O takúto situáciu by mohlo ísť, ak by bol zamestnanec zamestnaný u iného zamestnávateľa na mieste zodpovedajúcom jeho kvalifikácii a zdravotnému stavu a dosahoval by tam zárobok porovnateľný so zárobkom zamestnávateľa, ktorý s ním neplatne skončil pracovný pomer alebo mohol by byť takto zamestnaný a bez vážneho dôvodu túto príležitosť zabezpečiť si príjem zo zamestnania nevyužil.

24. Dôkazné bremeno preukázať podmienky pre prípadné rozhodnutie o znížení doby priznania náhrady mzdy zaťažuje zamestnávateľa. V danom prípade žalovaný ako zamestnávateľ nevedol žiadne skutkové okolnosti pre zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy žalobcovi za čas presahujúci 12 mesiacov a teda nenavrhol ani dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba, a pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť sú procesným bremenom strany sporu, nesplnenie ktorého vedie spravidla k negatívnemu rozhodnutiu súdu voči tomu, kto toto procesné bremeno (bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno) neunesie. Preto ak strana v spore neunesie procesné bremeno, nie je v spore úspešná.

25. Vzhľadom na uvedené súd určil náhradu mzdy žalobcu za obdobie od 13.10.2014 do 13.10.2017 t.j. za obdobie 36 mesiacov.

26. Pri určení výšky náhrady mzdy súd vychádza z ustanovenia § 134 Zákonníka práce, ktoré upravuje postup určenia priemerného zárobku, kedy pri výpočte sa vychádza z hrubej mzdy zúčtovanej na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

27. V danom prípade však bol žalobca u žalovaného zamestnaný ako pedagogický zamestnanec v súlade so zákonom č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca teda pracoval ako zamestnanec pri výkone práce vo verejnom záujme a odmeňovanie týchto zamestnancov upravuje uvedený zákon. Podľa § 29 ods. 4 tohto zákona sa v danom prípade pri výpočte náhrady mzdy nepoužije ustanovenie § 134 a 135 Zákonníka práce.

28. Z uvedeného dôvodu súd pri určení výšky náhrady mzdy za jednotlivé mesiace nevychádzal z priemerného zárobku zisťovaného zo mzdy zúčtovanej na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného v rozhodujúcom období podľa § 134 ods. 1, 2 Zákonníka práce, ale v súlade s § 29 ods. 2 zákona č. 553/2003 Z.z. vychádzal z funkčného platu podľa § 4 ods. 4 až 6 uvedeného zákona priznaného žalobcovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie, t.j. za mesiace, za ktoré súd žalobcovi priznal náhradu mzdy.

29. Súd teda pri určení výšky náhrady mzdy vychádzal z funkčného platu žalobcu, ktorý je nutné považovať v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 553/2003 Z.z. za priemerný zárobok

žalobcu. Z listinných dôkazov bolo zistené, že funkčný plat žalobcu sa za obdobie, za ktoré mu patrí náhrada mzdy zvyšoval. Tieto zmeny spočívajúce vo zvýšení platu žalobcu sa podľa názoru súdu musia prejavíť aj pri výpočte náhrady mzdy. Ak by totiž pri výpočte sa vychádzalo len z prvého rozhodujúceho obdobia resp. funkčného platu na začiatku tohto obdobia, bez zohľadnenia nasledujúcich zvýšení náhrada priznaná žalobcovi za celé obdobie by bola nepochybne nižšia.

30. Náhrada mzdy, ako bolo uvedené, patrí žalobcovi za obdobie od 13.10.2014 do 13.10.2017.

31. V období od 1.1.2014 do 31.12.2014 funkčný plat žalobcu bol 890,- Eur. Za mesiac október 2014 patrí žalobcovi náhrada mzdy vo výške 545,48 Eur t.j. 890,- Eur delene 31 dní v uvedenom mesiaci krát 19 dní od 13.10.2014 do konca mesiaca. Ďalej žalobcovi patrí náhrada za mesiace november a december 2014 po 890,- Eur.

32. Za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 funkčný plat žalobcu predstavoval 935,- Eur mesačne, t.j. za uvedené obdobie ide o 935,- Eur krát 12 mesiacov.

33. Za obdobie od 1.1.2016 do 31.8.2016 funkčný plat žalobcu predstavoval 972,- Eur mesačne, t.j. za uvedené obdobie ide o 972,- Eur krát 8 mesiacov.

34. Za obdobie od 1.9.2016 do 31.8.2017 funkčný plat žalobcu predstavoval 1 030,50 Eur mesačne, t.j. za uvedené obdobie ide o 1 030,50 Eur krát 12 mesiacov.

35. Za obdobie od 1.9.2017 do 13.10.2017 funkčný plat žalobcu predstavoval 1 093,-Eur mesačne, t.j. za uvedené obdobie ide o sumu 1 093,- Eur za mesiac september 2017 a sumu 423,10 Eur t.j. 1 093,- Eur delene 3 dní v uvedenom mesiaci krát 12 dní od začiatku mesiaca do 13.10.2017.

36. Spolu náhrada mzdy žalobcu činí 35 203,58 Eur brutto. Od uvedenej sumy bola odpočítaná suma 4 024,20 Eur, ktorá predstavuje vyplatené nemocenské dávky žalobcovi a suma 4 675,- Eur, ktorá predstavuje žalobcovi vyplatené odstupné. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi náhradu mzdy vo výške 26 504,38 Eur brutto.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

40. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

41. Súd považoval za dôvodný aj nárok žalobcu na úrok z omeškania z priznanej náhrady mzdy, pričom poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 460/2017 zo dňa 4.7.2017, podľa ktorého zamestnávateľ, ktorý sa dostane do omeškania s peňažným plnením voči zamestnancovi je povinný platiť od vzniku omeškania zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Zamestnávateľ sa dostáva do omeškania s vyplatením jednotlivých mesačných náhrad mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru márnym uplynutím výplatného termínu v nasledujúcom kalendárnom mesiaci, z čoho vyplýva, že nasledujúcim dňom vzniká zamestnancovi právo na úrok z omeškania príslušnej sumy náhrady mzdy.

42. Keďže žalovaný neuhradil žalobcovi náhradu mzdy, dostal sa do omeškania. Povinnosť zamestnávateľa poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a s tým súvisiaca splatnosť náhrady mzdy, ako vyplýva z vyššie uvedeného, nevzniká až súdnym rozhodnutím, ale do omeškania sa zamestnávateľ dostáva dňom nasledujúcim po splatnosti mzdy. V zmysle § 129 ods. 1 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Úrok z omeškania bol preto žalobcovi priznaný od prvého dňa v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom mu vznikol nárok na náhradu mzdy.

43. Výška úrokov bola určená podľa citovaného ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Úroková sadzba ECB bola od 10.9.2014 do 15.3.2016 0,05 % plus 5 percentuálnych bodov čo je 5,05%, ročne a od 16.3.2016 po súčasnosť 0,00% plus 5 percentuálnych bodov čo je 5 % ročne.

44. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania. Úroky z omeškania sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, pričom právo na zaplatenie úroku z omeškania je právom, ktoré sa premlčuje za každý deň samostatne. Návrh na priznanie úrokov z omeškania žalobca uplatnil dňa 25.2.2020. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania je dôvodný len od 25.2.2017. Dovtedy uplatnený nárok na úroky z omeškania je premlčaný a preto v tejto časti t.j. v časti priznania úrokov z omeškania za obdobie do 25.2.2017 súd žalobu zamietol.

45. Vzhľadom na uvedené bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 790,28 Eur od 25.2.2017 do zaplatenia. Uvedená suma pozostáva z náhrady mzdy za obdobie od 13.10.2014 do 1.3.2016 (zmena výšky úrokovej sadzby) t.j. za október 2014 vo výške 545,48 Eur plus november a december 2014 po 890,- Eur plus za rok 2015 vo výške 935,- Eur kráť 12 mesiacov plus január a február 2016 po 972,- Eur t.j. 15 489,48 Eur mínus nemocenské dávky 4 024,20 Eur mínus odstupné 4 675,-Eur, keďže tieto boli žalobcovi vyplatené v roku 2014 a 2015.

46. Ďalej žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10 984,50 Eur od 25.2.2017 do zaplatenia. Uvedená suma pozostáva z náhrady mzdy za mesiace február až august 2016 vo výške po 972,- Eur kráť 7 mesiacov plus september 2016 až január 2017 vo výške po 1 030,50 Eur kráť 5 mesiacov t.j. 10 984,50 Eur.

47. Od 1.3.2017 má žalobca nárok na úrok z omeškania z náhrady mzdy za jednotlivé mesiace tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

48. Súd priznal mzdový nárok žalobcu v hrubej mzde, z ktorej žalovaný vykoná odvody odpočítaním súm poisťného na zdravotné poistenie, nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, príspevku na poistenie v nezamestnanosti, príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie a preddavku na daň z príjmov fyzických osôb vypočítaných podľa podmienok a sadzieb platných pre zamestnanca v mesiaci, za ktorý sa tento čistý funkčný plat zisťuje a žalobcovi vyplatí čistú mzdu vrátane úrokov z omeškania z čistej mzdy. Priznanie náhrady mzdy vyčíslenej v hrubom vyplýva zo skutočnosti, že priemerný zárobok (funkčný plat) sa zisťuje z hrubej mzdy (platu) zamestnanca.

49. Podľa § 232 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

50. Poukazujúc na výšku sumy priznanej žalobcovi súd určil žalovanému na plnenie lehotu 60 dní.

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. V konaní o určenie neplatnosti výpovede a o súvisiacom výroku, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá naďalej, bol žalobca v plnom rozsahu úspešný. V konaní o zaplatenie náhrady mzdy bola žalobcovi priznaná náhrada mzdy v sume 26 504,38 Eur brutto s príslušenstvom. Žalobca aj v tomto prípade bol plne procesne úspešný podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku na náhradu mzdy a súčasne výška plnenia závisela výlučne od úvahy súdu. Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.